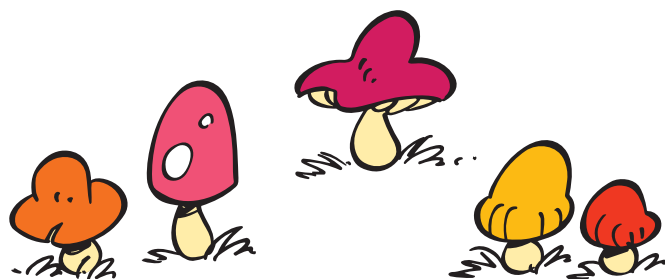

Biblioteka
OLOVKA, TUŠ I PERO

Br. 19

Urednik
Borislav Pantić

Izvršni urednik
Darko Tuševljaković

Naslov originala

PEYO

LE VOLEUR DE SCHTROUMPFS
STRUMPHONIE EN UT

Copyright © - 2014 - Licensed through I.M.P.S. (Brussels) - www.smurf.com

Copyright © 2014 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

ISBN 978-86-7702-368-3

Čarobna knjiga
Beograd 2014.

Pejo
ŠTRUMPFOKRADICA
ŠTRUMPFONIJA U C-DURU

Izdavač:

Čarobna knjiga

Za izdavača:

Borislav Pantić

Plasman:

021/439697

Izvršni urednik:

Darko Tuševljaković

Lektura i korektura:

MAHAČMA

Prelom i priprema za štampu:

Miodrag Nikolić

Štampa:

Rotografika, Subotica

SADRŽAJ

Predgovor Darka Tuševljakovića:	
Pejo, najveći štrumpf.....	4
ŠTRUMPFOKRADICA.....	9
ŠTRUMPFONIJA U C-DURU.....	29

CIP - Каталогizacija u publikaciji Narodna biblioteka Srbije, Beograd
741.5

PEJO, 1928-1992

Štrumpfokradica ; Štrumpfonija u C-duru : dva stripa o Štrumpfovima / scenario I. [Ivan] Delpont i Pejo ; s francuskog preveo Vladimir D. Janković. - Beograd : Čarobna knjiga, 2014 (Subotica : Rotografika). - 48 str. : ilustr. ; 21 cm. - (Biblioteka Olovka, tuš i pero ; br. 19)
Prevedi dela: Le voleur de Schtroumpes ; Strumphonie en ut / Peyo. - Pejo je pseudonim Pierre Culliford. - Autorova slika. - Pejo, najveći Štrumpf. str. 4-7.

ISBN 978-86-7702-368-3

1. Pejo: Štrumpfonija u C-duru 2. Делпорт, Иван, 1928-2007 [аутор]
COBISS.SR-ID 209182220

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, preštamovati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

PEJO

Dva stripa o Štrumpfovima

ŠTRUMPFOKRADIČA ŠTRUMPFONIJA U C-DURU

Scenario:

I. DELPORT I PEJO

S francuskog preveo:
Vladimir D. Janković

Čarobna
knjiga

PEJO, NAJVEĆI ŠTRUMPF

Ko je Pejo?

Svi znamo ko je Licko. To je onaj smešni Štrumpf sa cvetom u kapi. Znamo i ko je Kefalo. Nema dosadnijeg čoveka – pardon, Štrumpfa – na svetu, mada ne možemo da mu zamerimo, jer je u suštini dobrica, samo ume da bude malo dosadan. Znamo i ko je Štrumpfeta, kao i Veliki Štrumpf. Dobro poznajemo i Grubera i Mrguda, kao i Kuckala i Mazala. I mnoge druge.

Ali ko je Pejo?

Za trenutak ćete pomisliti da je u pitanju još jedan mali plavac pod belom kapićom, ali nećete ga naći samo pod jednom, zato što je reč o svim belim kapićama, bez

izuzetka. Pejo je tata Štrumpfova. Drugim rečima, on ih je, sada već davne 1958. godine, prvi štrumpfnuo na papir. Od 1958. do danas prošlo je skoro 60 godina. Jedan solidan, uspešan vek kojem se ne nazire kraj. Međutim, Štrumpfovi su se rodili nekako slučajno, onako usput, bez namere autora da im podari obećavajuću budućnost i, možemo reći, besmrtnost. Ali sudbina ili slučajnost toliko su isprepleli živote tvorca i njegovih kreacija da moramo ispričati nešto o čudesnom Pejou kako bismo otkrili istoriju Štrumpfova.

© Pejo

Pjer, Pjero, Pejo

Kao ni „Štrumpf“, ni „Pejo“ kao reč ne znači mnogo. Svejedno, ceo svet je zna, jer ona iza sebe krije belgijskog autora stripova Pjera Kilifora.

Pjer Kilifor (Pierre Culliford) rodio se u Briselu 25. juna 1928, godine kad je u Americi prikazan prvi animirani film s Mikijem Mausom u glavnoj ulozi – štaviše, prvi zvučni crtani film. To kao da nije slučajno orkestrirano, jer će upravo dvodimenzionalne slike, pokretne i nepokretne, obeležiti Pjerov životni i profesionalni put. Zbog rane smrti oca, kao tinejdžer tokom Drugog svetskog rata pronalazi posao i zadatak će mu biti baš da u jednom malom briselskom bioskopu pušta celuloidne trake. Po sopstvenom priznanju, odmah je zavoleo filmove, naročito one naučnofantastične i inspirisane srednjovekovnim temama.

Avantura i istorija bile su savršene za rasplamsavanje očigledno prirodno žive mašte mladog Belgijanca, ali da bi uopšte došao do toga da postane ono po čemu ga danas ceo svet pamti, čekao ga je ključan životni izbor. Posle službovanja u bioskopu lako se moglo desiti da postane ni manje ni više nego zubarski tehničar. Srećom, mesto za koje se prijavio već je bilo popunjeno (slučajnost ili sudbina?) i mladić je odabrao pravi kolosek, okrenuvši se olovci i papiru.

Umesto da plaši decu po grozomornim stomatološkim ordinacijama, odlučio je da ih uveseljava.

Krajem rata uspeva da se zaposli u jednom studiju za animaciju, gde ne ostaje dugo, ali zato upoznaje neka od ključnih imena tadašnje scene, kao što su Moris (Morris), tvorac *Taličnog Toma*, i Franken (André Franquin), *Gašin tata*. Dakle, prvi Pjerovi radovi ostaju vezani za animirane filmove i u jednom od njih, moramo napomenuti, pojavljuju se izvesni patuljci koji umesto šešira nose cvetove i koji prave veeeliku tortu na, pa, reklo bi se štrumpfastičan način. U toj animiranoj epizodi nalazi se seme iz kojeg će se razviti poznati plavi mališani, ali njih još nećemo imati prilike da sretnemo, jer se studio u međuvremenu zatvorio, što Pjera opet ostavlja bez posla. Njegove starije kolege ubrzo postaju saradnici poznatog časopisa *Spiru (Spirou)*, koji izdaje veliki izdavač *Dipi (Dupuis)*, dok mladi Pjer, u želji za daljim usavršavanjem, sa sedamnaest godina upisuje Akademiju lepih umetnosti u Briselu. I taj poduhvat, međutim, ostaje kratkog daha, jer on već posle tri meseca napušta studije, ispraćen komentarom profesora da nikad neće postići mnogo u svetu ilustracije. Uprkos kletvi, on pronalazi poslove, mada ih ne bira – od oslikavanja abažura za lampe do ilustrovanja raznih brošura za marketinške agencije – sve vreme pokušavajući da dobije

posao grafičkog dizajnera. I počinje da objavljuje kaiševe stripova u dnevnim novinama.

Ovo je trenutak kad Pjer Kilifor odlučuje kako će ga svet zapamtiti. Umesto glomaznim imenom i prezimenom, stripove počinje da potpisuje kratkim, lako pamtljivim pseudonimom Pejo (Peyo), imenom kojim ga je u detinjstvu zvao rođak iz Engleske, mučeći se da izgovori njegov nadimak Pjero.

Od hrabrog paža do holivudskih plaža

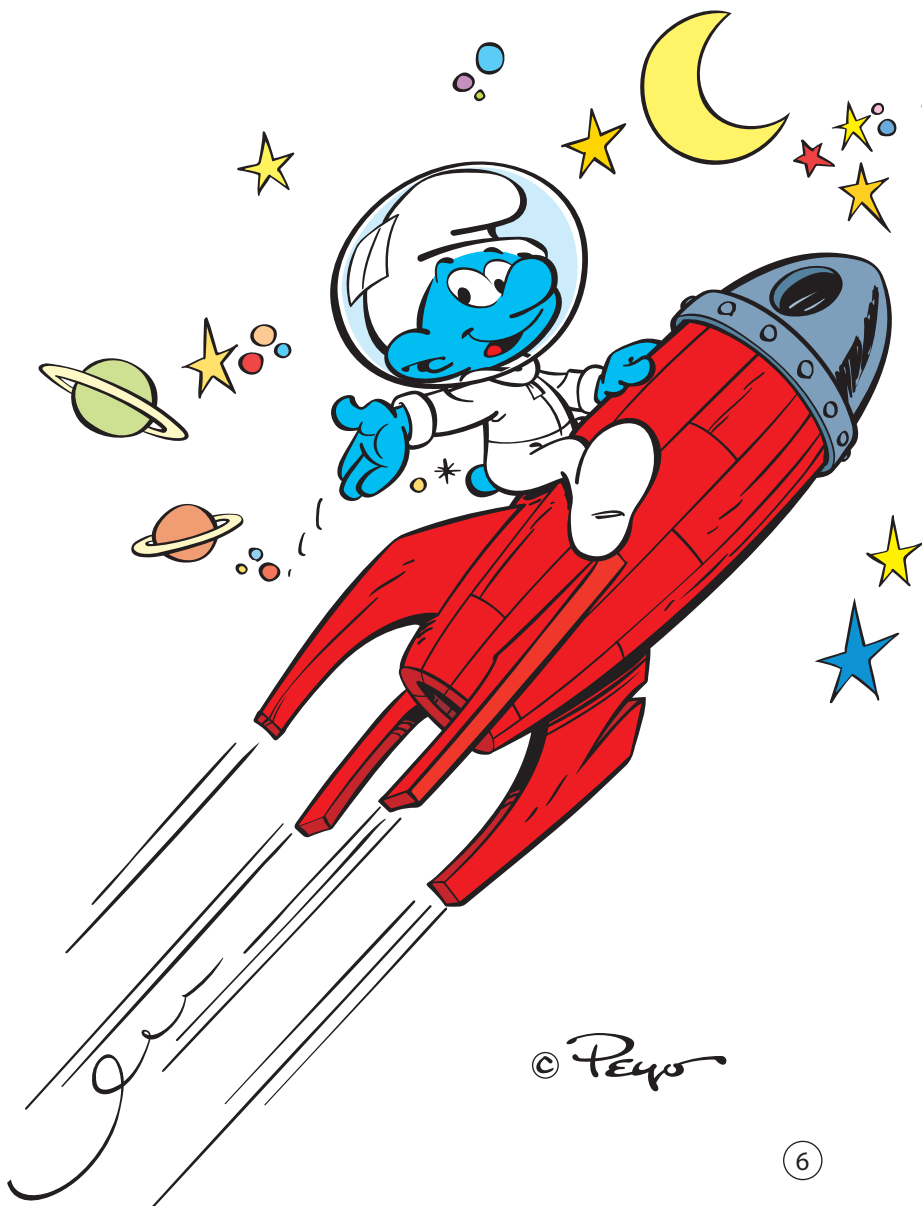
Najpoznatiji među Pejoovim ranim radovima svakako je strip *Jovan i Cvrle* (*Johan et Pirlouit*), koji je pod imenom *Jovan* (*Johan*) štampan u kaiševima za dnevne novine *Le*

Soar (*Le Soir*), sve dok Pejo, po preporuci svog prijatelja Frankena, nije prešao u *Spiru*. Strip je, nikakvo čudo, inspirisan srednjim vekom i prati avanture kraljevog paža Jovana, koji izvlači iz nevolja nesrećnike širom zemlje. U udarnom stripskom nedeljniku *Jovan* brzo i lako postiže veliki uspeh i nameće se kao najatraktivniji deo sadržaja, a tu, na Frankenove sugestije, zapravo dobija i svoj konačni oblik, ponajviše kroz uvođenje lika smešnog pomoćnika Cvrleta, u nameri da se dodatno oplemeni pomalo dosadan profil pravičnog junaka.

I upravo tu, u jednoj od epizoda *Jovana i Cvrleta* iz 1958. godine, prvi put se pojavljuju plavi patuljci po imenu Štrumpfovi. Autoru su bili potrebni samo da bi načinili jednu veliku magičnu frulu, ali publika ih

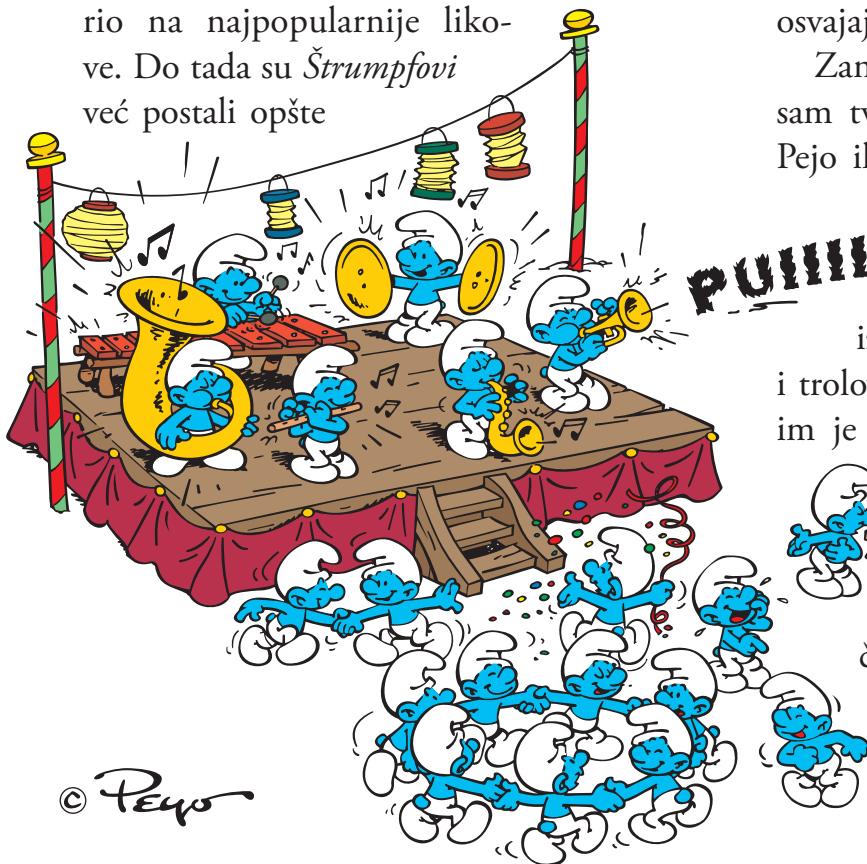
je odmah zavolela. Može se reći da publika i jeste zaslužna babica na rođenju Štrumpfova, jer bez njene oduševljene reakcije urednik *Spirua* verovatno ne bi ni nagovarao Pejoa da Štrumpfovima posveti zaseban serijal. Ovako *Spiru* sledeće godine malim plavcima daje šansu kroz nekoliko mini-epizoda, a onda, uveren u njihovu popularnost, pušta Pejoa da početkom šezdesetih širi te kratke priče u epizode regularne dužine i nastavlja sa objavljivanjem *Štrumpfova* u okviru redovnog sadržaja *Spirua*.

Postoji legenda o tome kako je nastalo ime naših plavih junaka. Tokom jedne večere s Frankenom Pejo je hteo da ga zamoli da mu doda slanik, ali umesto da zatraži od kolege so, zatražio je nešto nejasno, nepostojeće. Zamolio je za „štrumpfa”, na šta mu je ovaj

spremno odgovorio: „Evo ti štrumpf, pa kad dobro poštrumpfuješ, štrumpfni mi nazad.” Ne znamo da li je ta priča tačna, ali jedino drugo u šta smo spremni da poverujemo jeste da je prva reč koju je beba Pjero izgovorila bila upravo „Štrumpf”.

Tokom zlatnih šezdesetih Pejo je, zahvaljujući velikoj popularnosti serijala, osnovao sopstveni studio, kroz koji je prošlo mnogo talentovanih crtača i u kom su se proizvodili razni stripovi, ne samo *Štrumpfovi*. Neki od njih su u svoje vreme doživeli priličnu popularnost, ali se nijedan nije na sceni zadržao toliko dugo kao oni. Kako se posao razrađivao i sve više ljudi se uključivalo u radni proces, smanjivala se potreba da se sam Pejo angažuje na crtanju i pisanju. On se postepeno povlačio iz posla, u koji je mudro uveo celu svoju porodicu, ostavši kao neka vrsta kontrolora kvaliteta. Sedamdesetih godina se konačno pokazalo da su baš *Štrumpfovi* projekat koji garantuje dugoročan uspeh i studio je polako napuštao ostale projekte da bi sve kreativne i marketinške snage usmerio na najpopularnije likove. Do tada su *Štrumpfovi* već postali opšte

mesto u mnogim evropskim zemljama, ali kada je, početkom osamdesetih, poznati filmski studio *Hana i Barbera* lansirao crta-
ne filmove o njihovom skrivenom selu, ceo svet je takoreći zaštrumpfovao za plavim patuljcima. Ako pogledamo unazad, od najnovijih holivudskih dugometražnih ostvarenja sa Štrumpfovima u glavnim ulogama, pa do *Jovana i Cvrleta*, postaje jasno da je, od trenutka kad su osvanuli na sceni, Štrumpfove bilo nemoguće ukloniti s nje. Publika je stalno želela još. Kratke stripove zamenili su duži, a onda su njih upotpunili animirani serijali. Paralelno s time, širom sveta su prodavani, i dan-danas se prodaju, gumeni, plastični, krpeni Štrumpfovi i raznorazne druge igračke s njihovim likom, a dobili su i svoje mesto na velikom platnu. Kraja nema i ostalo je (ako je nešto uopšte preostalo) zaista legenda, možda baš ona u koju je u decembru 1992. godine odjahao Pejo.

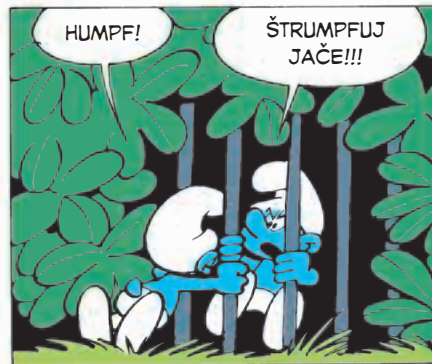
Njegov legat nastavlja da živi, baš kao što i Štrumpfovi nastavljaju da štrumpfuju svetom, upoznavajući se s novim generacijama i osvajajući ih svojim šarmom.

Zanimljivo je osvrnuti se na to kako je sam tvorac gledao na svoje plave kreacije. Pejo ih nije smatrao pravim herojima, već samo zajednicom pojedinaca u kojoj je prijatno živeti. Za razliku od malih, a često zlih likova iz popularne mitologije, poput gnoma i trolova, Štrumpfovi su pozitivni i fini. To im je jedna od najsnažnijih osobina. Oni zaista žive po principima jednakosti, slobode i bratstva, idealima koje odrastao čovek često zaboravlja, ali koje dete dobro poznaje. Pa, da je Pejo kao dečak sreo nekog od Štrumpfova, mislimo da bi se savršeno slagali.

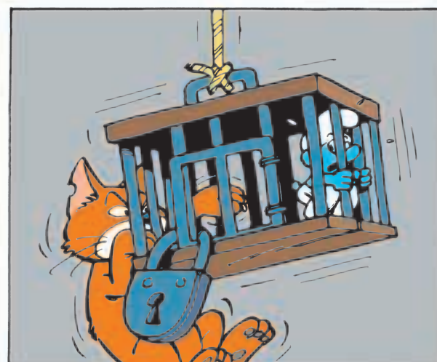
ŠTRUMPFOKRADICA

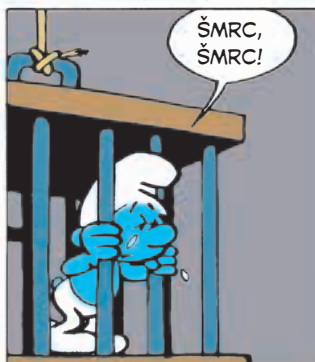
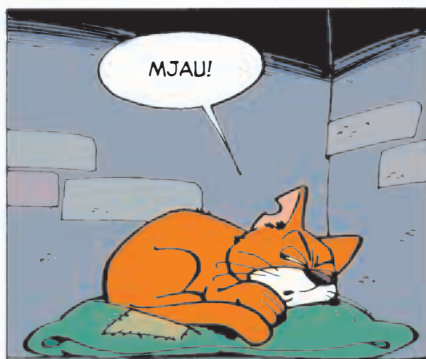

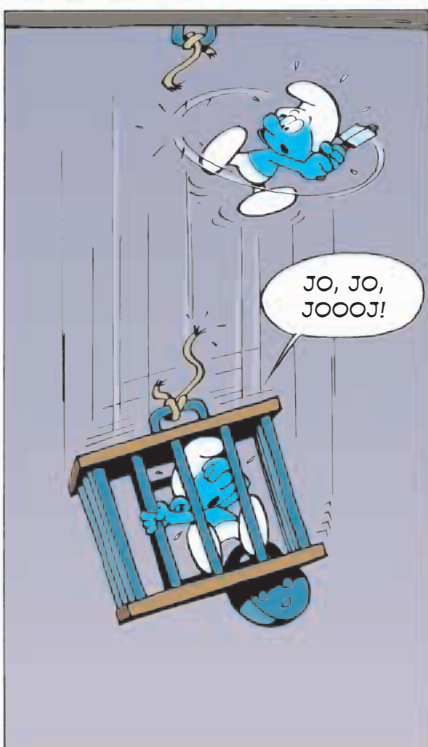
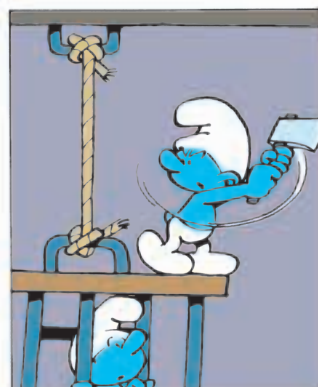
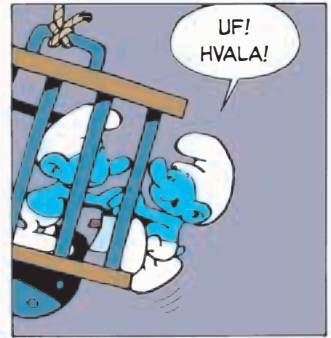
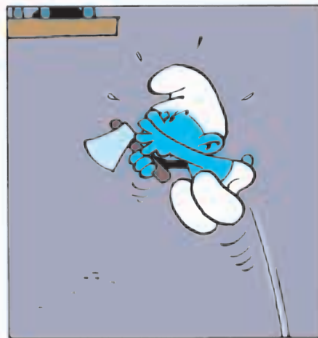
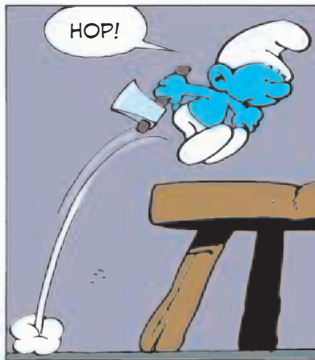

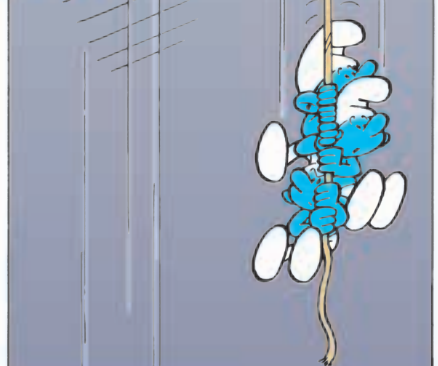
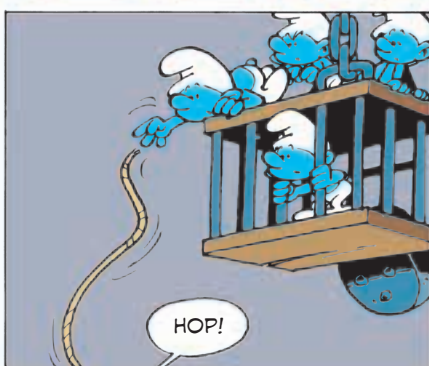
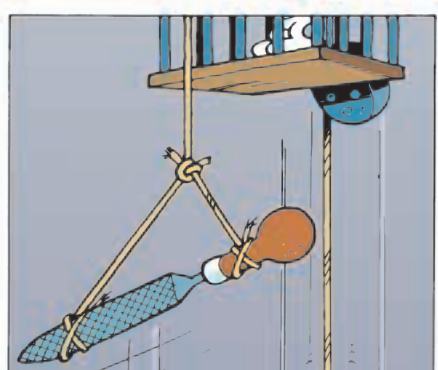
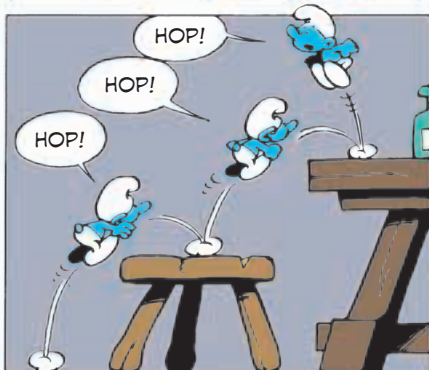
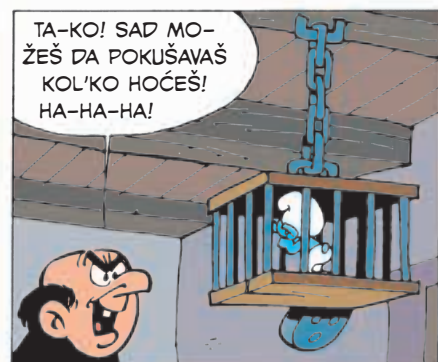
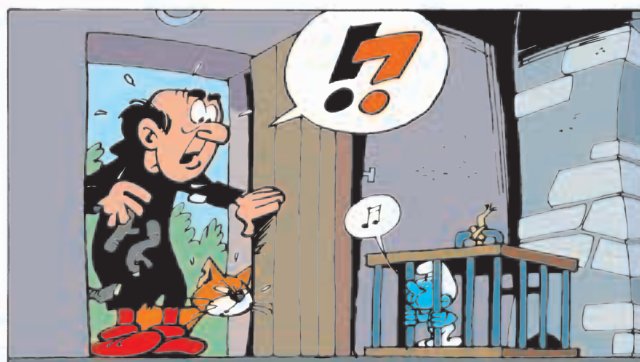

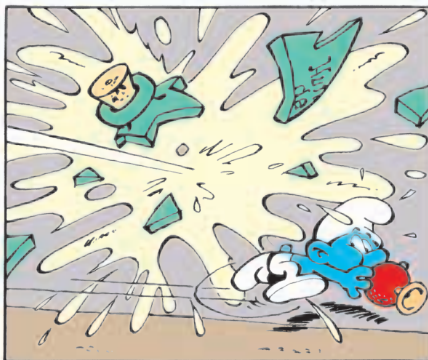
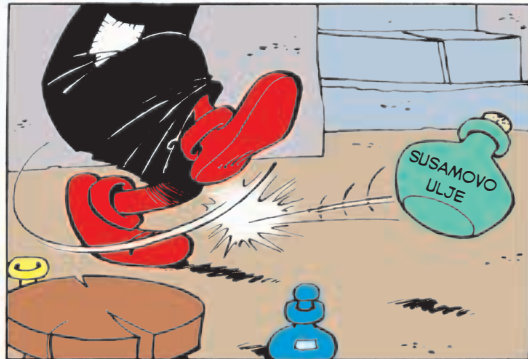
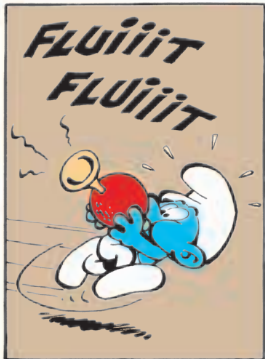
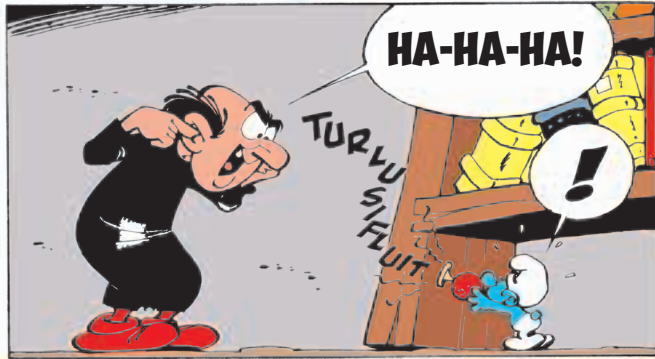
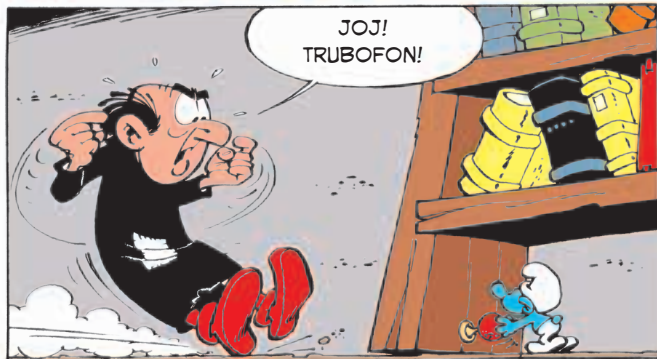
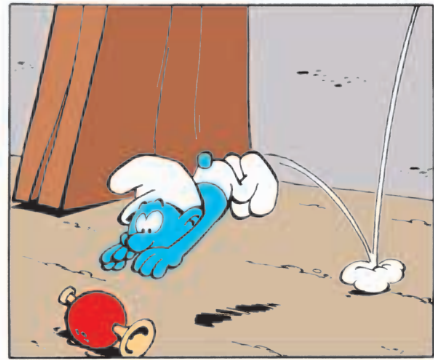
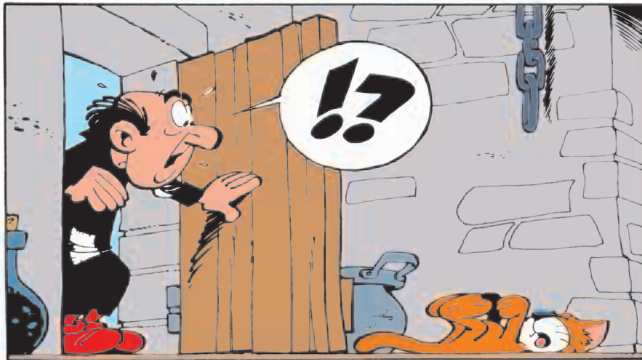

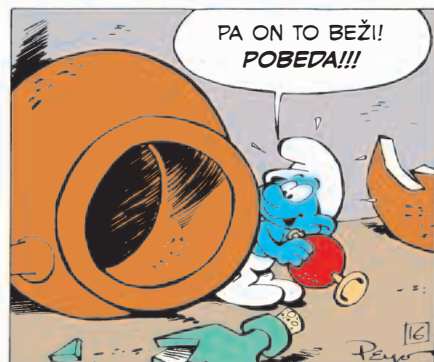
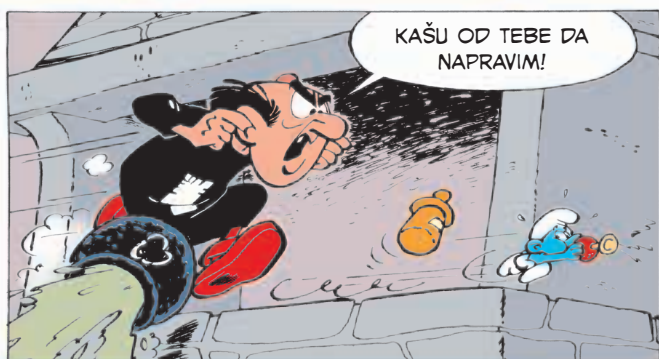
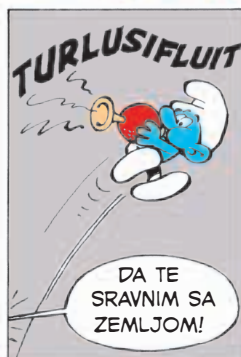

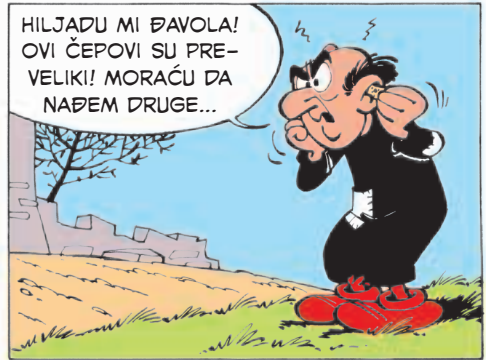

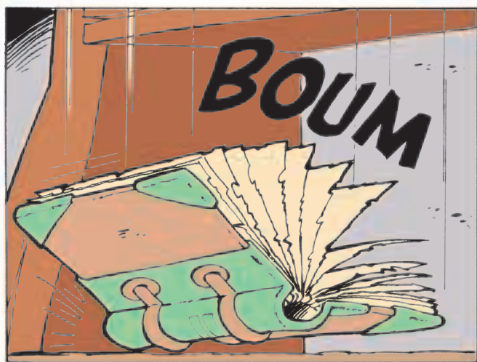
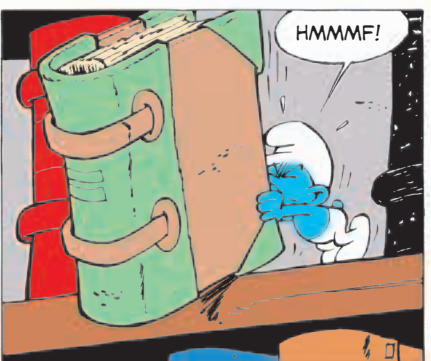
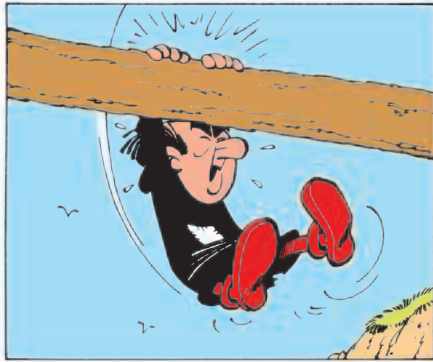

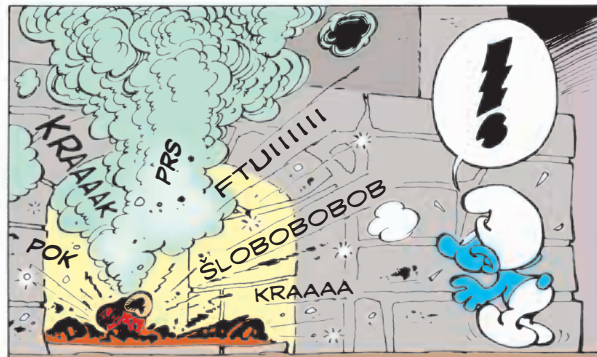
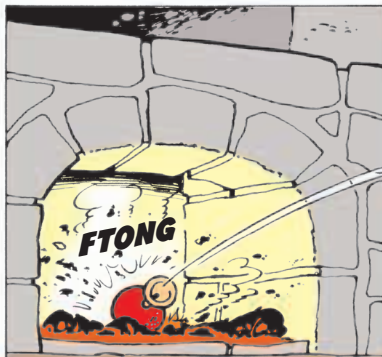
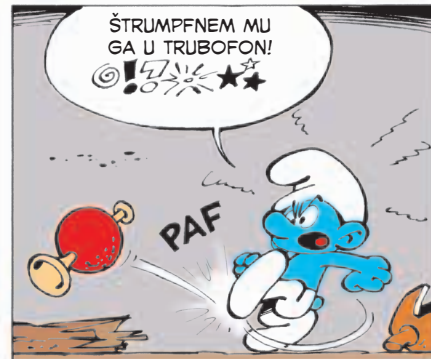

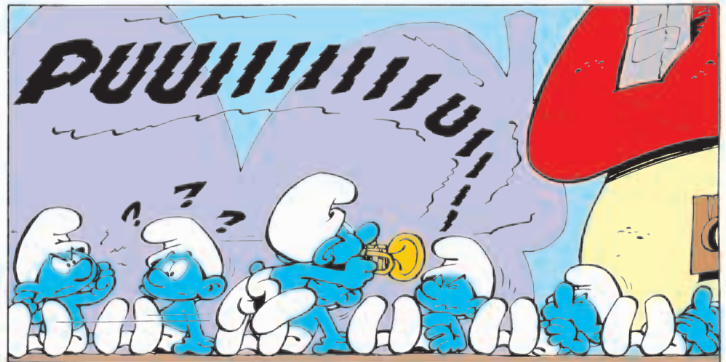

ALI... TI SI BUDAN?!
JOŠ KAKO! TOLIKO FALŠIRAŠ
KAD ŠTRUMPFUJEŠ DA BI I
MRTVOG PROŠTRUMPFVAO!

ALI ČEKAJ
MALO... OVO
JE LEK!!!

MALO KASNIJE...

I TAKO SE,
KAŽEŠ, GARGAMEL
PREŠTRUMPFVAO U
DOBROJ VILU?

A MI SMO SVI BILI
UŠTRUMPFVANI?

TUKAO SI
SE S GARGA-
MELOM?

I SA
AZRAELOM!

BIĆEMO TI DUŽNICI DO
GROBA!

O!

JA NE VOLIM
GROB!

PA, DOBRO... JOŠ JEDNOM,
SVE JE ŠTRUMPFNO ŠTO SE
ŠTRUMPFNO SVRŠI! SAD MOŽE-
MO DA NASTAVIMO PROBU ZA
ŠTRUMPFONIJU U C-DURU!

SUPER! MOGU LI I
JA DA ŠTRUMPFUJEM
S VAMA, A? RECITE!
A?

PA...

TO JEST...

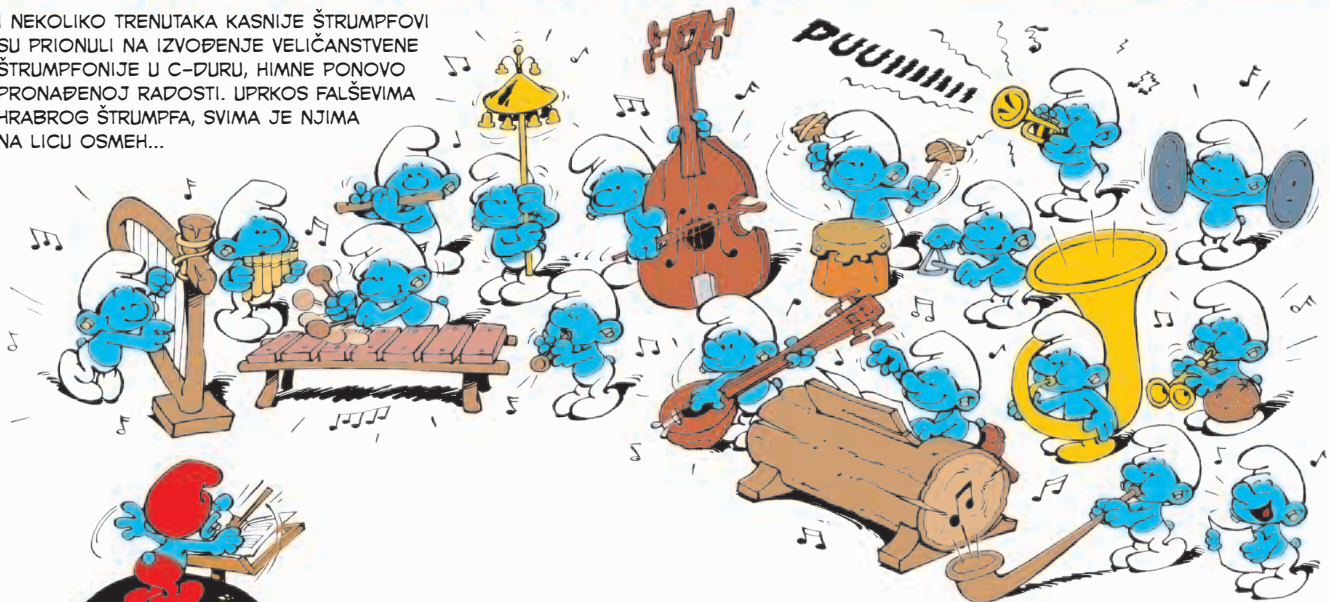
NE MOŽEMO GA
ODBITI POSLE SVEGA
ŠTO JE IŠTRUMPF-
VAO ZA NAS!

EVO ŠTA BISMO MOGLI DA ODŠTRUMPFUJE-
MO, VELIKI ŠTRUMPF! BZZZZ... BZZZZ... I
JOŠ: BZZZZ... BZZZZ...

ŠTRUMPFISTIČNA
IDEJA!

I NEKOLIKO TRENUTAKA KASNIJE ŠTRUMPFVI
SU PRIONULI NA IZVOĐENJE VELIČANSTVENE
ŠTRUMPFONIJE U C-DURU, HIMNE PONOVO
PRONAĐENOJ RADOSTI. UPRKOS FALŠEVIMA
HRABROG ŠTRUMPFVA, SVIMA JE NJIMA
NA LICU OSMEH...

KRAJ

DA, ALI POGLEDAJTE
MALO BOLJE... SVI SU
STAVILI ČEPOVE U UŠI!

Payon 20